

Griffienr.

Not.nr. : 66.97.1114/99

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 31 OKTOBER 2006

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van vervolging :

In de zaak van het openbaar ministerie tegen :

1. _____, handelaarster, geboren te _____
op _____, wonende te _____
2. _____ ingeschreven in het handelsregister _____ onder het
nummer _____ en met maatschappelijke zetel te _____

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, door n!
bij het bouwen, het gebruiken van een grond voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, het herbouwen, het verbouwen van bestaande woning (instandhoudings- of onderhoudswerken

uitgezonderd), de voorwaarden gesteld in het advies van de gemachtigde ambtenaar, waarvan het beschikkend gedeelte in de schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te dd. 30.12.1998 werd overgenomen, niet in acht te hebben genomen, door nl. in strijd met de vergunning werken aan de voorgevel te hebben uitgevoerd (wijziging van de poortopening en ingevuld met een metalen poort) alsmede het nieuw schrijnwerk in de voorgevel te hebben uitgevoerd in aluminium in plaats van in hout.

te op diverse tijdstippen in de periode tussen 01.02.1999 en 01.05.1999 (st.21)

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed gelegen te

in eigendom toebehorende aan

hoger vermeld en ten kadaster

bekend staande onder

de feiten sub 1 en 2 thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 146-1° en 7°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999)

Procedure

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De eerste en de tweede beklagde werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 14 juni 2005.

De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 28 april 2005, overeenkomstig artikel 160 van het decreet
houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999
(hierna afgekort als DORO)

3. Op de openbare terechtzitting van 14 juni 2005 werd tussenvonnissen
verleend waarbij meester werd aangewezen als lasthebber
ad hoc voor de tweede beklaagde.

4. De rechtbank aanhoorde ter terechtzitting van 17 oktober 2006 :

- de vordering van het openbaar ministerie uitgesproken door
substituut-Procureur des Konings;

- de beklaagde in haar middelen van verdediging
voorgedragen door haarzelf, bijgestaan door meester loco
meester advocaat te die de
opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

- de beklaagde in haar middelen van verdediging
voorgedragen door de aangewezen lasthebber ad hoc, meester
loco meester advocaat te
die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;

- het openbaar ministerie in haar advies omtrent de gevraagde opschorting
van de uitspraak van de veroordeling.

* * * * *

De feiten

5. De tweede beklaagde is de eigenaar van een pand
gelegen te ten kadaster bekend onder

Overeenkomstig het gewestplan (KB 14/09/1977)
is voormeld pand gelegen in een woongebied met culturele, historische
en/of esthetische waarde.

De eerste beklaagde is de oprichter en enige zaakvoerder van de tweede
beklaagde.

6. Op haar zitting van 30 december 1998 heeft het college van burgemeester en schepenen van een stedenbouwkundige vergunning verleend aan de tweede beklagde voor "het verbouwen van handelspand met 1 woongelegenheid tot handelspand met 2 woongelegenheden".

De vergunning werd geweigerd voor "de werken aan de voorgevel", dit omdat bijkomend onderzoek vereist was.

In de stedenbouwkundige vergunning stond verder uitdrukkelijk gestipuleerd dat het nieuwe schrijnwerk in de voorgevel dient uitgevoerd te worden in hout.

7. Bij proces-verbaal van 10 juni 2005 werd vastgesteld dat, in tegenstelling tot de stedenbouwkundige vergunning en de erin opgenomen voorwaarden, er werken aan de voorgevel werden uitgevoerd, bestaande in het wijzigen van de winkelpui en het uitvoeren van het nieuw schrijnwerk in aluminium in plaats van in hout.

8. De tweede beklagde diende op 23 maart 1999 een gewijzigde stedenbouwkundige aanvraag in, welke op 22 oktober 1999 door het college van burgemeester en schepenen werd geweigerd.

9. Op de zitting van 12 oktober 2000 formuleerde het college van burgemeester en schepenen van zijn herstellvordering, bestaande in het uitvoering van volgende aanpassingswerken :

- de sectionaalpoort, die als toegang zal dienen naar de appartementen, moet worden vervangen door een houten twee-vleugelpoort;
- het schrijnwerk in de voorgevel moet in hout worden uitgevoerd en geschilderd.

Per dag vertraging in de uitvoering van de door de rechtbank bevolen termijn, dient een dwangsom van 5.000 BEF te worden betaald aan

Bij brief van 11 mei 2004 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aan bij deze herstellvordering. Er wordt tevens een dwangsom van 50,00 euro per dag gevorderd bij niet – uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn en de machtiging tot ambtshalve uitvoering.

In rechte

10. De eerste beklaagde vordert de vrijspraak voor het instandhouden van het bouwbedrijf. Zij wordt daar echter niet voor vervolgd.

11. De verjaring van de strafvordering werd gestuit op 16 maart 2004 (stuk 64). De strafvordering wegens de wederrechtelijke oprichting is niet verjaard.

De rechtbank acht de tenlastelegging in hoofde van de eerste beklaagde bewezen.

Ter zake bestaan er gronden om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten.

De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hiernavermelde maatregel.

Anderzijds zou de toepassing van een sanktie de toekomstmogelijkheden van de beklaagde overdreven in het gedrang brengen.

De onderhavige beslissing staat de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe delinquentie, niet in de weg.

De beklaagde heeft nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf.

De eerste beklaagde heeft ter zitting van **17 oktober 2006** haar instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

12. De tweede beklaagde wordt vervolgd voor feiten gepleegd in de periode tussen 01.02.1999 en 01.05.1999.

Pas bij wet van 04 mei 1999 (in werking 02.07.1999) werd de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen ingevoerd.

Deze beklaagde dient derhalve te worden ontslagen van rechtsvervolging.

Het herstel

13. Op 29 juni 2006 werd door het College van Burgemeester en Schepenen een regularisatievergunning verleend.

Bij brief van 04 augustus 2006 laat het College van Burgemeester en schepenen weten dat het zijn vordering van 12.10.2000 tot het uitvoeren van aanpassingswerken niet langer handhaaft.

14. De rechtbank stelt vast dat de vordering tot herstel zonder voorwerp is geworden.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED :

Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde feiten in hoofde van de eerste beklaagde past het de burgerlijke belangen aan te houden.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935 ;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 191, 194 Wetboek van Strafvordering ;
art. 2, 3, 100 Strafwetboek, alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlastelegging hiervoor aangehaald;
art. 1, 3, 5 en 6 van de Wet van 29 juni 1964 en het K.B. van 29 augustus 1964,
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

Ontslaat van rechtsvervolging voor de hiervoor
vermelde feiten.

Laat de kosten in hoofde van gevallen aan de zijde van
het openbaar ministerie, ten laste van de Staat.

Zegt dat de feiten zoals hierboven omschreven, de eerste beklagde ten laste
gelegd, naar eis van recht bewezen zijn.

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling ten
opzichte van gedurende een termijn van **DRIE JAAR**
vanaf heden.

Veroordeelt de beklagde tot de kosten, gevallen aan
de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden
begroot op **53,14 EUR**.

Legt eveneens een vergoeding op van
VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli
1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van
het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen
reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door het
Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en van 11 december 2001.

Zegt dat de vordering tot herstel zonder voorwerp is geworden.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde
feiten in hoofde van de eerste beklagde.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op 31 OKTOBER
2006.

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter, ondervoorzitter,
substituut-Procureur des Konings;
griffier